

3 Затверджено
правила прийому до УжНУ
СТОР.

4 Дві «десятки»
влучають у «десятку»
СТОР.

6 «...ті,
хто завжди поруч»
СТОР.

Заштрихований дрібним снігом вівторок, або **Звіт** мовою нагороджень

Фото Володимира Тарасюка

Спробуйте тільки-но взяти аркуш паперу, приміром А4-формату, і не відриваючи руки, акуратно заштрихувати площу звичайним олівцем... Під правильним нахилом та з плавною зміною відтінків. А тепер винесемо на проектор асоціацій. Аркуш — рік, який прожив університет. Штрихи — рейтинги, вступна кампанія, наукові досягнення, нові видання, міжнародне позиціонування, добрі справи, працевлаштування, дозвілля... Площа — наші будні, а 365 днів і ночей — верх та низ олівця, який слід обійняти трьома пальцями й усе ж залишатися поближче до графіту (себто стрижня високих людських якостей), а в дерев'яну оболонку вмістити ентузіазм; далі знайти найефективніші часові межі, що відверто стиралися, коли особливі ужнівці вивершували чергові скульптури маленьких досягнень. Таких, звісно, нагородили, але про це згодом. 2021-ий викарбував на літописі альма-матер свої символи. Та спочатку про не менш знаковий день.

...Був вівторок — щедровечоровий, напередодні Богоявлення. Погода штрихувала день дрібним снігом, який наповнював новими свіжими подихами той шар білої ковдри, що вже встиг утвердитися мов невід'ємна частина повноцінної зимової сім'ї земної поверхні. Представники УжНУ з різних підрозділів чимдуж рухалися в напрямку ректорату. Превалювало величезне бажання врешті побачити одне одного після довгих свят. Реєстраційна метушня, підняття на другий поверх, урочисте проходження червоною доріжкою до вже улюбленої просторої великої зали вченої ради... Конференція трудового колективу альма-матер стартувала! Річ у тім, що звіт ректора — зовсім не той захід, коли

чекаєш, позіхаючи, завершення, а коли чекаєш виходу на сцену колег (або себе), бо привід — подяка за старання; коли кожен слайд пропускаєш крізь власну мініпричетність, а кожні дотики долонь в оплесках випускають метеликів утіхи у вигляді усвідомлення себе частиною найбільшого вишу Закарпаття. Із нагороджень почали...

Серед тих, кому аплодували, — декан факультету туризму та міжнародних комунікацій Наталія Габчак. Відзнаку вважає досягненням колективу: «Зокрема, мали акредитації програм бакалаврату й магістратури «Готельно-ресторанної справи» і «Туризму». Пройшли успішно! Результатом завдячую злагожденій роботи колег. Ще ми організували безліч заходів онлайн, водночас удалося підготувати студентів до міжнародної практики. Учора поїхали ще двоє на двомісячну практику до популярного гірськолижного курортного комплексу Словаччини».

Нагрудного знаку «Національне визнання «Науковець року» та почесної грамоти Української федерації вчених удостоїли Олесю Горленку (на фото), завідувачку кафедри дитячих хвороб медичного факультету, котра мовила: «Завжди приємно, коли є визнання. Маємо вдосталь напрацювань, творчих задумів, які вдалося реалізувати в науковій роботі. Нині працюємо, зокрема, над проектом щодо дитячої надлишкової ваги».

Після урочистостей звітував власне ректор Володимир Смоланка. Найкраще унаочнення досягнень — у рейтингах. «У міжнародних моніторингах уже твердо посідаємо місця в другому десятку серед українських вишів. Тобто маємо місця з 11-ого до 14-ого. Як приклад — входження до одного з найавторитетніших світових

рейтингів університетів — QS World University Rankings: EЕCA. Ми на 251-300 позиціях, але з-поміж 41 вітчизняного ЗВО маємо 14 місць», — зазначає керівник.

Торік чимало ужнівців відійшло в інші світи. Пам'ятаємо про них та продовжуємо творити на благо університету. Нині, скажімо, у виші виконують понад дві сотні освітніх програм. Навчається 14 460 студентів. Більш ніж 1800 із них — іноземці (найбільше з Індії, а також із Нігерії, Йорданії, Ізраїлю, Палестини, Словаччини, Угорщини та Марокко). Знаннями та досвідом діляться доктори наук, професори й кандидати наук, доктори філософії, доценти. За основним місцем роботи в УжНУ працюють 1280 представників науково-педагогічного колективу. А для якісної роботи потрібні відповідні умови. В.Смоланка каже: «Ми залучили доволі багато коштів для покращення матеріально-технічної бази ЗВО. Кошти залучали переважно через спецфонд, тобто за оплату освітньої послуги. Обсяги надходжень спецфонду УжНУ перевищили обсяги надходжень загального фонду на понад 27 мільйонів гривень. Крім того, ми виграли великий грант, який стосується енергозбереження. Наступного місяця розпочинаємо реконструкцію гуртожитку № 4 й навчально-лабораторного корпусу на «БАМі».

2021-ий був роком рекордів. «Виконуємо 17 грантів. Такої кількості ще не було за всю історію університету», — констатував ректор. А ще науково-педагогічні працівники активно публікувалися у виданнях, індексованих у міжнародних наукометричних базах даних. Кількість статей у «Scopus» — 245, у «Web of Science» — 178. Для порівняння торішні цифри — відповідно 196 і 141.

Захищено 26 кандидатських та 19 докторських дисертацій. Вийшло 76 монографій, 211 підручників і посібників, 86 збірників праць. Ще контактуємо зі 125 закордонними партнерами. Удалося укласти 14 нових міжнародних білатеральних угод. І весь вищезапропонований паводок цифр — звісно, лише частина досягнень. Звіт ректора завершили обговоренням. Зокрема, Микола Палінчак, професор, декан факультету міжнародних економічних відносин, та Марина Кривцова, доцентка кафедри генетики, фізіології рослин та мікробіології біологічного факультету, розповіли про успіхи в підрозділах і запропонували вищеназваний документ затвердити. Було прийнято й відповідну ухвалу трудового колективу.

Безперечно, УжНУ жив не лише рутинними справами. День знань, День Європи, зйомки тревел-шоу, зустрічі наживо та в чатах, благодійні ініціативи... Активностей у нас завжди — греблю гати! Як і хоч відбавляй працедавців, котрі приходять цілеспрямовано по своїх майбутніх колег до нашого вишу роками. Не таємниця, що багатьом студентам вдається поєднувати навчання та роботу за фахом.

Тож позаду — немало перемог, попереду — горизонти нових. Ними вже штрихуємо мотиваційний квиток щодення альма-матер, за яким вона щоранку сідає в потяг 2022-ого. Що за об'єкти відтворить нам далі на екрані майбутнього проектор успіхів — побачимо. Але ви знаєте: той процес точно відбувається за допомогою джерела світла. Його в УжНУ в усіх значеннях багато!

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Зі знаковими датами січня!

Дорогі ужнівці, радий відати вас із січневими святами! Цей місяць напевно знаменний, адже залишив особливий слід в історії, зокрема в історії християнства та нашої державності. Передусім варто згадати, що вслід за Новим роком ми зустріли Різдво Христове (за юліанським календарем). Нехай

новонароджений Ісус оберігає ваші домівки від усіх негараздів, а Вифлеємська зірка буде вірним провідником на життєвій дорозі. Так само, як свого часу українські захисники нашої державності знайшли ту вірну дорогу до Незалежності, чим ми їм завдячуємо.

Різдво — час примирення. Гадаю, не випадково саме в цей

період — 22 січня — відзначаємо день проголошення Акту Злуки Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки, який відбувся в 1919 р. Не тільки вшануємо знаковий День соборності України; варто пам'ятати й про підписання Четвертого Універсалу УЦР, що проголосив незалежність УНР від

Росії. І невід'ємною символікою утворення цієї Незалежності є синьо-жовтий стяг. День народження нашого прапора — 28 січня 1992 р. Саме тоді затвердили постановою Верховної Ради «Про Державний прапор України».

Не тільки радісними подіями тишить нас січнева пора. Ніколи не забудемо тих трагічних, але,

без сумніву, славних подій, які розгорталися 1918 року. Зовсім молоді, однак не за віком мужні бійці зупинили наступ більшовицької армії ціною власного життя, тому 29 січня — День пам'яті Героїв Крут. Згадуємо та шануємо, бо це — наша історія!

Володимир СМОЛАНКА,
ректор УжНУ.

Завершальне засідання старого року

Наприкінці грудня вчена рада збиралася наживо, щоб вручити відзнаки й розв'язати робочі питання.

Завідувача кафедри теоретичної фізики Університету ім. Яна Длугоша (Польща) Міхала П'ясецькі удостоїли звання «Почесний доктор ДВНЗ «Уж-

городський національний університет». Учений — співавтор 175 статей у Scopus, WoS, координує угоду про наукову співпрацю між природничо-математичним факультетом польського вишу й кафедрами прикладної фізики та неорганічної хімії альма-матер.

Також ужнівські науковці

урочисто отримали атестати професора й доцента, а молодь факультету історії та міжнародних відносин — призери конкурсу «Студентська осінь» — цьогорічний кубок.

Із доповіддю виступив відповідальний секретар Приймальної комісії Петро Горват. За його сло-

вами, вступна кампанія 2021 року виявилася успішною: надійшло близько 15 тисяч заяв, зараховано понад 3700 вступників. До того ж дедалі більше абітурієнтів ставлять перший пріоритет на УжНУ.

Розглянули й атестаційні справи, реорганізаційні питання щодо хімічного факульте-

ту, ботанічного саду, зміни до освітніх програм та навчальних планів, преміювання працівників за наукові розвідки, рекомендували до друку видання, затвердили теми дисертаційних досліджень.

Ольга БРАЙЛЯН,
магістерка журналістики.

80-а сходинка життя батька географічного факультету

До ювілею професора Степана Попа

магії». Із чим я цілком згоден, адже ще під час першого уроку в школі зрозумів: не бути мені фізиком. Але земля все ж таки породжує справжніх поціновувачів квантових та відносних теорій, гідронавтики, гідродинаміки та теорій хаосу.

Як відомо, фізика в перекладі з грецької означає «природа». В Інтернеті можна знайти безліч визначень. До прикладу: «Фізика — природнична наука, яка досліджує загальні властивості матерії та явищ у ній, а також виявляє загальні закони, які керують цими явищами»; або ж «фізика — розділ природознавства, наука про матерію, її структуру і рух у найпростіших і загальних законах природи».

Існує й досить популярний вислів, який «блукає» соцмережами, про тих, хто не вчив цей предмет за шкільною партою. Приміром: «Якщо не знаєш фізики, життя для тебе сповнене

Крім того, вважають: фізики — люди, які намагаються зрозуміти довкілля й розповісти про свої дослідження іншим. До таких постатей можемо сміливо віднести закарпатського фізика, доктора фізико-математичних наук, заслуженого діяча науки і техніки України, академіка АН технологічної кібернетики України, а також колишнього декана географічного факультету С.Попа.

Степан Степанович народився в селі Рокосово, що на Хустщині. Навчався в УжНУ за спеціальністю «Фізика». У 1964 р. отримав диплом, але, на відміну від інших курсів (котрі навчалися 5 років), вивчав фізику 5,5 року. Усе через

те, що випуск нинішнього ювіляра був єдиним, який набрали для підготовки науковців.

Пізніше проходив практику у відомому Фізико-технічному інституті імені А.Ф.Йоффе. Там написав та відразу захистив дипломну роботу, адже практикувався аж півтора року.

Згодом Степана Степановича доля знову звела з рідним вишем — почав викладацьку діяльність. Зі слів наставника, читав «Природні ресурси Закарпаття» хімікам, фізікам, біологам багато років. Висвітлив стан людських та природних ресурсів краю на зламі тисячоліть. А також проаналізував тенденції й динаміку змін, раціональності їх використання з погляду збереження екологічної рівноваги в гірських природних комплексах.

С.Поп був і депутатом обласної ради, заснував Закарпатський науково-виробничий центр «Екологія».

2005 рік став визначним як для самого фахівця, так і для УжНУ, адже саме тоді автор понад 500 наукових праць відкрив та очолив географічний факультет у нашому університеті. Викладачі кафедри випускали фахівців із туризму, землевпорядкування й кадастру, географів, згодом лісників. «Це було моє дітище. Його

вважаю важливим із того, що я створив у фізиці, хоч усього я досягнув там», — зазначає С.Поп.

Завдяки новому факультету десятки абітурієнтів мали змогу вступати до вишу й стати фахівцями з туризму, спеціалістами із землевпорядкування та кадастру, вчителями географії, географами в інших структурах. Згодом відкрили й лісівничу кафедру.

Професор має двох наймівірних дочок та двох онуків. Молодша донька Ірина Шароді пригадує, як сім'я проводила вікенди разом. Це були хороші активні відпочинки. Переважно взимку, коли каталися на лижах щотижня. Улітку з друзями відпочивали в наметах.

Онучка Юлія Шароді згадує ті моменти, коли дідусь писав книги; як допомагала налаштувати комп'ютер, зокрема перемикаючи мову; друкували та працювали на пошукових сайтах літератури. Переважно так проводили вечори, що назавжди закарбувалися в пам'яті (початок 2000-их рр.)

Нещодавно С.Поп ступив на 80-у сходинку життя. Підійшов до неї з величезними здобутками в різних сферах. Про ювіляра тепло відгукуються учні. Зокрема, Юрій Білак, завідувач кафедри програмного забезпечення систем факультету інформацій-

них технологій, доцент, згадує: «Познайомився зі Степаном Степановичем, коли навчався на фізичному факультеті УжНУ в 1993 році. Уже тоді, будучи зрілим науковцем та педагогом, наставник передавав нам, студентам, свій багатий досвід, професійно читаючи лекції та відмінно проводячи лабораторно-практичні заняття. Учні завжди мали ґрунтовну наукову підготовку, порозуміння, дружно підтримку. Спілкуючись із педагогом, ми здобували натхнення, інтелектуально збагачувалися. Завжди дивувала його енергетика! Здавалося, що він устигав усе, та й зараз залишається взірцем Науковця й Учителя з великої літери. Сили Вам і наснаги, великого щастя ще багато років бачити, як праця Вашого розуму, серця та рук іде на добро людям рідної України. Вітаємо! Бажаємо міцного здоров'я, творчого довголіття та успіхів у науково-педагогічній діяльності».

Теж зичимо С.Попу міцного здоров'я, багатирської сили, наснаги, здійснення задумів, а життя хай дарує океан емоцій, близьких людей поруч та нових успіхів на благо фізики!

Мирослав ЛИСОВИЧ,
студент
відділення журналістики.

Гретта Шепелла про іспит по-новому: оцінити готовність до практики

Акцент на практичних навичках, безперечно, важливий. Об'єктивний структурований клінічний іспит (OSCE), під час якого демонструють чіткий алгоритм володіння певними навичками, широко застосовують у західних університетах. Такий досвід уперше втілили й на факультеті здоров'я та фізичного виховання УжНУ під час іспиту магістрів спеціальності «Фізична терапія».

У спортзалі розгорнули спеціальні намети. Здобувачі крок за кроком показували десять професійних навичок із допомогою пацієнтів, роль яких виконували студенти молодших курсів. Екзаменаційна комісія оцінювала застосування теоретичних знань на практиці, техніку виконання процедур і маніпуляцій, дотримання протиепідемічних та гігієнічних правил, комунікацію з пацієнтом.

Докладніше про іспит і навчання загалом — у розмові з випускницею Греттою Шепеллою.

— **Розкажіть, будь ласка, про організацію іспиту.**

— Одночасно складала по 10 осіб. Для цього студентів поділили на три групи, для кожної змінювали завдання. Я потрапила до першої десятки; нам слід було виконати функціональні проби та оцінити результати, демонструвати пасивні й активно-пасивні вправи при різних нозологіях, позиціонування пацієнта в ліжку, пересаджування в інвалідний візок, правильний підбір засобів пересування та допоміжних пристосувань, вимірювання амплітуди рухів у суглобах (гоніометрія), оцінити когнітивні функції за шкалою МоСА.

— **Наскільки екзамени відрізнялися від попередніх років?**

— Зазвичай студенти складала комплексний державний іспит, що дає змогу оцінити теоретичні знання, та готували магістерську роботу. Саме ми перші проходили іспит, основне завдання якого — продемонструвати рівень практичних умінь. Уважаю,

новий формат доцільніший сьогодні, бо дозволяє оцінити готовність випускника до професійної діяльності, адже фізичний терапевт повинен не тільки мати високий рівень теоретичних знань, а й уміння їх правильно застосовувати в практичній роботі.

— **А як Вас оцінювали?**

— Офіційно бали ставили, але вони не входять у додаток до диплома, адже об'єктивний структурований клінічний іспит (ОСКІ) був цьогоріч пілотним. Крім ОСКІ, також у пробному варіанті, ми складала КРОК 2. На успішність завершення магістратури вплинули бали, як і минулих років, за комплексний державний іспит та магістерську роботу. Скажімо, я досліджувала використання іпотерапії у фізичній реабілітації дітей із церебральним паралічем.

— **Гретто, які Ваші враження від першого навчання?**

— Упевнено можу сказати, що максимально позитивні. Здобуття знань було цікавим, у магіст-

ратурі мали так зване циклове навчання. Це — новий формат для нас. Доволі цікаві дисципліни та не менш різноманітні форми їх викладання. Великим недоліком для мене стала дистанційна освіта. Знання, здобуті в університеті, є основою для професійної діяльності, дають змогу почати працювати за спеціальністю, ста-

новлять початкову ланку майстерності, яку, звісно, регулярно доповнюють новими вміннями для досягнення якомога більшої кваліфікації та підвищення ерудиції у сфері фізичної терапії.

— **Вітаю із завершенням УжНУ та бажаю успіхів!**
Ольга БРАЙЛЯН,
магістерка журналістики.

Затверджено

Правила прийому для здобуття вищої освіти в УжНУ в 2022 році

Звертаємо увагу на особливості щорічної вступної кампанії. Абітурієнти подають заяви тільки в електронній формі, крім визначених Правилами прийому випадків.

У заяві слід указати конкурсну пропозицію із зазначенням спеціальності (предметної спеціальності, спеціалізації, освітньої програми) та форми здобуття освіти. Конкурсні пропозиції поділяються на:

– відкрита конкурсна пропозиція – конкурсна пропозиція, для якої кількість місць для навчання за державним замовленням визначається при адресному розміщенні державного замовлення й не перевищує максимального обсягу держзамовлення;

– фіксована конкурсна пропозиція – конкурсна пропозиція із заздалегідь визначеною кількістю місць для навчання за державним замовленням (загальний обсяг державного замовлення);

– небюджетна конкурсна пропозиція – конкурсна пропозиція, на яку не надаються місця для навчання за державним замовленням.

Можна буде подавати до 5 заяв на місця державного замовлення та до 20 заяв на небюджетні конкурсні пропозиції.

Реєстрація електронних кабінетів вступників, завантаження необхідних документів розпочинається 1 липня. Для реєстрації електронного кабінету необхідно мати хоч би один сертифікат ЗНО та документ про повну загальну середню освіту, виготовлений в Україні з використанням фотополімерних технологій. Реєстрація та робота електронних кабінетів завершується 30 вересня.

Вступ на основі повної загальної середньої освіти

Строки прийому заяв і документів

Прийом заяв та документів на денну форму здобуття освіти розпочинається 14 липня, закінчується:

– о 18:00 16 липня для абітурієнтів на основі співбесіди, вступних іспитів або творчих конкурсів;

– о 18:00 22 липня для тих, хто вступає на основі сертифікатів ЗНО, вступних іспитів або творчих конкурсів, складених у період із 1 до 13 липня.

У кожній заяві на бюджетні конкурсні пропозиції зазначається її пріоритетність, при цьому показник пріоритетності 1 (ОДИН) означає найвищу пріоритетність. Вступник може бути рекомендований до зарахування за найвищою пріоритетністю із числа зазначених ним під час подання заяв, за якою він потрапляє до переліку тих, хто може бути рекомендований до зарахування на місця, що фінансуються за державним замовленням, відповідно до його конкурсного бала.

Вступні іспити та творчі конкурси триватимуть із 1 до 13 липня (на місця державного замовлення) та з 14 до 22 липня (вступ тільки за кошти фізич-

них та/або юридичних осіб). Співбесіди проводитимуть із 17 до 19 липня включно.

Оприлюднення рейтингового списку із зазначенням рекомендованих до зарахування з повідомленням про право здобувати вищу освіту за державним замовленням здійснюється 27 липня.

Виконання вступниками вимог зарахування на місця державного замовлення – до 18:00 4 серпня.

Зарахування за державним замовленням – 5 серпня. Переведення на вакантні місця державного замовлення осіб, які зараховані на навчання за кошти фізичних або юридичних осіб (відповідно до Правил прийому) – не пізніше 19 серпня.

Зарахування за кошти фізичних та юридичних осіб – не пізніше 30 вересня.

Конкурсний відбір – предмети ЗНО

Перелік конкурсних предметів, творчих заліків та творчих конкурсів визначено в Додатку 5 до Правил прийому:

– перший конкурсний предмет для вступників на спеціальності гуманітарного та соціального спрямування – українська мова і література, на інші спеціальності – українська мова. Замість результату ЗНО з української мови можна використувати результат ЗНО з української мови і літератури;

– другий предмет для всіх спеціальностей (крім спеціальностей галузі знань 22 «Охорона здоров'я») визначено односторонньо, для спеціальностей галузі знань 22 «Охорона здоров'я» – математика або хімія на вибір вступника;

– третій предмет встановлено для більшості спеціальностей на вибір вступника із шести можливих, проте є винятки для окремих спеціальностей:

– на вибір із двох можливих (для спеціальностей 081 «Право», 262 «Правоохоронна діяльність», 293 «Міжнародне право», спеціальностей галузі знань 22 «Охорона здоров'я»);

– творчий конкурс (для спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»).

Конкурсний бал вступника

$KB = K1 \cdot P1 + K2 \cdot P2 + K3 \cdot P3 + K4 \cdot A + K5 \cdot ML + K6 \cdot OU$

У формулі для KB:

– P1, P2 – оцінки ЗНО або вступних іспитів із першого та другого предметів; P3 – оцінка ЗНО, вступного іспиту з третього предмета або творчого конкурсу; A – середній бал додатка до свідоцтва про ПЗСО; ML – оцінка за мотиваційний лист; OU – бал за успішне закінчення в рік вступу підготовчих курсів ДВНЗ «УжНУ» у разі вступу за спеціальностями (спеціалізаціями), зазначеними в Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка. P1, P2, P3, A, ML, OU – оцінки за шкалою від 100 до 200 балів;

– коефіцієнти K1, K2, K3 визначені в Додатку 5 (K1, K2, K3 – не менше 0,2, K3 – не більше 0,25 для випадку твор-

чого конкурсу), K4=0,1 (не може перевищувати 0,1), K5=0 (не може перевищувати 0,01), K6=0 (не може перевищувати 0,05), сума коефіцієнтів дорівнює 1 для кожної пропозиції; K6*OU=10 – призерам четвертого етапу олімпіад при вступі за спеціальностями, зазначеними в Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка.

Обчислений конкурсний бал множиться на коефіцієнти:

$KB = KB \cdot PK \cdot GK \cdot SK$

де:

– PK = 1,02 для ДВНЗ «УжНУ»;

– GK = 1,02 для поданих заяв

із пріоритетностями 1 та 2 на спеціальності, передбачені в Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка; 1,00 – в інших випадках.

– SK = 1,02 для осіб, зареєстрованих у селах та котрі здобудуть повну загальну середню освіту в закладах освіти, що розташовані на території сіл, у 2021 році (1,05 – для спеціальностей (предметних спеціальностей, спеціалізацій), передбачених у Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка); 1,00 – в інших випадках.

Якщо після домноження на коефіцієнти конкурсний бал перевищує 200, то він встановлюється таким, що дорівнює 200.

Для участі в конкурсному відборі на місця державного замовлення або для можливості переведення на навчання за державним замовленням конкурсний бал вступника повинен бути не меншим ніж 125,000.

Особливості окремих спеціальностей

За спеціальностями 221 «Стоматологія», 222 «Медицина», 226 «Фармація» прийом на навчання на основі повної загальної середньої освіти здійснюється за ступенем магістра, на всі інші спеціальності – за освітнім ступенем бакалавра.

На спеціальності 221 «Стоматологія» та 222 «Медицина» мінімальні значення кількості балів із другого та третього предметів не можуть бути меншими ніж 150 балів. Ця вимога не поширюється на тих вступників, чий конкурсний бал буде вищим за 175,000.

Щоб подати заяву для вступу за спеціальностями «Право», «Публічне управління та адміністрування», «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії», «Міжнародні економічні відносини», «Міжнародне право», абітурієнт повинен мати конкурсний бал не менш ніж 140,000, для вступу за спеціальністю «Фармація, промислова фармація» (за ступенем магістр) – не менше 130,000.

За спеціальностями, визначеними в Переліку тих, яким надається особлива підтримка, учасники профорієнтаційних олімпіад можуть отримати до 20 балів до сертифіката з відповідного предмета.

Вступ на основі ОКР «Молодший спеціаліст»

Прийом заяв та документів –

із 14 липня до 12:00 22 липня, фахові вступні випробування – із 22 до 30 липня.

Конкурсний відбір проводиться за результатами ЗНО (можна подавати сертифікати 2019–2022 років) та фахових вступних випробувань. Перелік конкурсних предметів визначено в Додатку 2 до Правил прийому:

– перший конкурсний предмет для вступників за спеціальностями гуманітарного та соціального спрямування – українська мова і література, на інші спеціальності – українська мова. Замість результату ЗНО з української мови можна використувати результат ЗНО з української мови і літератури;

– другий предмет при вступі на місця державного замовлення – математика або історія України, при вступі на небюджетні конкурсні пропозиції – на вибір вступника.

Конкурсний бал вступника обчислюється за формулою:

$KB = 0,25 \cdot P1 + 0,25 \cdot P2 + 0,50 \cdot P3$,

де P1, P2 – оцінки ЗНО або вступних іспитів із першого та другого предметів; P3 – оцінка фахового вступного випробування; усі оцінки за шкалою від 100 до 200 балів.

За спеціальностями галузі знань 22 «Охорона здоров'я» замість фахового випробування вступники подають результати інтегрованого іспиту КРОК-М, якщо вони його склали.

Реєстрація вступників для складання єдиного вступного іспиту з іноземної мови та єдиного фахового вступного випробування розпочинається 26 квітня та завершується о 18:00 17 травня.

Основна сесія єдиного вступного іспиту та єдиного фахового вступного випробування триватиме із 20 червня до 2 липня за графіком, затвердженим МОН України.

Прийом заяв та документів –

із 15 липня до 18:00 22 липня, фахові вступні випробування – із 18 до 30 липня.

У кожній заяві на відкриті конкурсні пропозиції (для спеціальностей галузей знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», 06 «Журналістика», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини») зазначається її пріоритетність, при цьому показник пріоритетності

1 (ОДИН) означає найвищу пріоритетність.

Рекомендації до зарахування за державним замовленням – не пізніше 2 серпня, виконання вимог для зарахування – до 18:00 8 серпня, зарахування за державним замовленням – 9 серпня.

Конкурсний відбір здійснюється за результатами:

– ЄВІ (можна подавати сертифікати 2020–2022 років);

– ЄФВВ (для спеціальностей галузей знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», 06 «Журналістика», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини» можна подавати тільки сертифікат 2022 року) або фахових вступних випробувань (для всіх інших спеціальностей).

Конкурсний бал вступника обчислюється за формулами:

– для спеціальностей галузей знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», 06 «Журналістика», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини»:

$KB = 0,25 \cdot P1 + 0,50 \cdot P2 + 0,25 \cdot P3$,

де P1 – оцінка єдиного вступного іспиту з іноземної мови; P2 – оцінка предметного блоку єдиного фахового вступного випробування, P3 – оцінка блоку ТЗНК єдиного фахового вступного випробування; усі оцінки за шкалою від 100 до 200 балів;

– для всіх інших спеціальностей (крім спеціальностей галузей знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», 06 «Журналістика», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини»):

$KB = 0,25 \cdot P1 + 0,75 \cdot P2 + P3$,

де P1 – оцінка єдиного вступного іспиту з іноземної мови; P2 – оцінка фахового вступного випробування; P1, P2 – оцінки за шкалою від 100 до 200 балів; P3 – оцінка за інші показники конкурсного відбору (ураховуючи середній бал документа про здобутий освітній ступінь) за шкалою від 0 до 20 балів.

Відповідно до Правил прийому:

$P3 = CB + D$, де CB – середній бал документа про здобутий освітній ступінь (ОКР) за шкалою від 1 до 10 балів.

D – додатковий бал, який нараховується за наукові (творчі) здобутки вступника (від 0 до 10 балів).

Приймальна комісія УжНУ.

Дві «десятки» влучають у «десятку»

Той день на географічному факультеті був особливим. Адже одразу на двох кафедрах – фізичної географії та раціонального природокористування й геодезії, землеустрою та геоінформатики – здійснювали десятий випуск магістрів. Деканат, студенти, викладачі, члени комісії – усі з подвійною енергією вболівали за результати. Виною тому – «ковідні» умови. Здобувачам дипломів доводилося готуватися під «карантинним» пресом, відповідно в онлайн-режимі. А скажімо, на тій же кафедрі геодезії, землеустрою та геоінформатики значну частину навчального часу молоді потрібно мати справу з приладами. Удома ж як без них займатися? Та все ж у Степана Савчука, голови ЕК, професора кафедри вищої геодезії та астрономії НУ «Львівська політехніка», настрої оптимістичні: «Я вже кілька каденцій є головою державної екзаменаційної комісії в Ужгородському університеті. І з місцевими реаліями значною мірою обізнаний. Звичайно, ситуація з пандемією дається взнаки. Та порівняно з попередніми роками на факультеті покращилося забезпечення приладами, які безпосередньо застосовують на виробництві. До того ж загалом чималу увагу в навчальному процесі викладачі приділяють практичній роботі студентів. Отож хоч юнаки й дівчата захищають дипломні проекти і стаціонарно, і онлайн, учорашній день показав добрий рівень досліджень. Три роботи, із застосуванням приладів, узагалі були прекрасними. Їх можна опублікувати навіть у фа-

хових наукових журналах».

Це вже я зі Степаном Григоровичем спілкувався після того, як відчув творчо-робочий присмак магістерського захисту, і ми вийшли з аудиторії до коридору. виявилось, більшість дипломних пов'язані з кадастровим забезпеченням робіт на основі використання геодезичних приладів і враховують специфіку функціонування кафедри. Як далі зазначив голова екзаменаційної комісії, студенти готові йти на виробництво. «А оцінки які поставили?» – запитую на самкінець. І тут же чую відповідь-підтвердження: «Трійки» ще необхідно пошукати. В основному «4» і «5».

Член ЕК Іван Проданець, директор Закарпатської регіональної філії ДП «УКРДАГП», підтримує голову комісії: «Пандемія. Студентам важко вчитися. Та все ж вони забезпечені програмами, обладнанням, намагаються себе зарекомендувати на захисті. Є доволі непогані роботи – актуальні та цікаві. Проекти пов'язані зі створенням цифрової моделі місцевості, із моніторингом сучасних технологічних процесів. Наприклад, одна з дипломних стосується моделювання та спостереження за реконструкцією моста».

Тут же до розмови долучається декан геофаку, доцент Іван Калинич: «За двома спеціальностями випускаємо 44 магістри, які навчаються і стаціонарно, і заочно. Викладачі, студенти беруть участь у міжнародних конференціях, стажуються. Підтримуємо міц-

ні партнерські зв'язки з профільними підприємствами, щоб забезпечувати якіснішу підготовку фахівців. Серед виробників є наші випускники, колеги з колишньої роботи, що полегшує взаємодію».

Далі спілкуюся зі студентами. В одній із них пізнаю «свою»... журналістку! Саме захистилася. Нині це – магістрантка географічного факультету Катерина Кучеренко. Ділиться враженнями й, зокрема, відповідає на моє запитання: «Катю, а Ви як тут?»: «Пішла працювати до Ужгородської районної держадміністрації, у відділ культури, молоді та спорту. Планувала використувати безпосередньо журналістські знання, однак виникла якась затримка з оформленням документів. А тут Головне управління Держгеокадастру в Закарпатській області запропонувало мені спробувати себе в Ужгородському районі. Сподобалося. Та потрібна була спеціалізована освіта. Ось так і вступила до магістратури геофаку. Я захищала роботу «Створення галузевих кадастрів мінеральних вод на території Свалявської ТГ». Доречно сказати, що вистраждала цю тему, оскільки не вистачало інформації, матеріалу загалом. Тему порадив завідувач кафедри Владислав Пересоляк. Згодом стало цікаво над нею працювати. Допомогав і науковий керівник, доцент Ігор Радиш. Ось так упоралася».

Саме підійшов Владислав Юрійович та буквально «пролік-

безив» мене за напрямком своєї наукової діяльності. Притому додав: «Просторову інженерію не можна вивчати онлайн. Або лише теоретично. Ідеться ж суто про практичну діяльність. Її додалося у зв'язку з адміністративно-територіальною реформою. Земельні й галузеві кадастри, до прикладу, лісових, підземних, мінеральних вод, кадастр вторинних ресурсів... Є безліч питань, які турбують місцеві громади. Загальний рівень ґрунтових вод у Закарпатській області знизився на 6–12 метрів. Стікання води з водозбірних басейнів за останні 30 років прискорилося в 3–4 рази, що не дає можливості проникнення води в низинні горизонти. Площа водного дзеркала в області зменшилася приблизно на 8–10 тисяч гектарів, що призводить до зменшення випаровування води. Осушувально-зволожувальні системи на Закарпатті не виконують своїх безпосередньо проєктних інженерно-меліоративних функцій. Меліоративні канали ОЗС у весняний період під час паводків і повеней необхідно наповнювати водою. Чи, скажімо, у нас із 12 насосних станцій працюють тільки 2. Або ось я знайшов карту 1946 року. На ній узказано 6 тисяч гектарів осушувальних земель на Закарпатті. А тепер уже понад 180 тисяч таких сільськогосподарських угідь. Для вирішення всіх цих актуальних проблем потрібні саме фахівці, яких готує наша кафедра».

...Тим часом паралельно відбувається захист і на кафедрі фізичної географії та раціонально-

го природокористування. Отож устигаю до неї лише на пам'ятне фото: студенти й викладачі вирішили закарбувати ювілейний магістерський випуск у «мобільних» світлинах. Утім, таки вдалося поспілкуватися із завідувачем, професором, заслуженим діячем науки і техніки України С.Попом. Напередодні 80-річного ювілею Степан Степанович виглядає енергійно, хоч і втомлено після захисту робіт. Та все ж у розмові зі мною як істинний педагог і науковець продовжує роздумувати над підготовкою фахівців та загалом значенням географії в сучасному житті, яка вивчає і відповідну оболонку Землі, і її природну та соціально-економічну складові, і населення, і господарство, і окремі регіони...

Ось так промайнуло непомітно пів дня у «випускних» гео-враженнях. Поки спускався до редакції «Погляду» із названого факультету, пригадав слова (у шкільні роки я дуже любив географію!) французького географа Жана Жака Елізе Реклю: «Історія є географією в часі, а географія – історією в просторі». А ще переконався: дві «десятки» (ювілейні випуски магістрів на двох кафедрах) влучили в «десятку». Адже підготовлено чергову партію фахівців, які, віряться, знайдуть себе в нашому краї, в Україні та на планеті загалом. Адже за Міжнародною хартією з географічної освіти 1995 р., «Географічна освіта необхідна для розвитку відповідальних громадян сьогодення і майбутнього світу»...

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

На фото: декан географічного факультету, доцент Іван Калинич із головою екзаменаційної комісії, професором кафедри вищої геодезії та астрономії Національного університету «Львівська політехніка» Степаном Савчуком; такими їх теж запам'ятаємо – ювілейний магістерський випуск кафедри фізичної географії та раціонального природокористування; під час захисту робіт магістрів кафедри геодезії, землеустрою та геоінформатики; роботу захищає магістрантка Катерина Кучеренко.

У напрямку розумної енергетики

«Розумна енергія» — те, що нині особливо на часі й для транскордонного співробітництва. Майже два роки закарпатські та румунські фахівці, а саме представники Університету Стефана чел Маре в Сучаві (Румунія), Міжнародної Асоціації інституцій регіонального розвитку, Ужгородський національний університет реалізували проект «Розумна енергія транскордонного співробітництва» за програмою «Румунія — Україна 2014–2020» із фінансовою підтримкою ЄС.

Власне освітня складова згаданої ініціативи впала на плечі альма-матер. Зокрема, удалося розробити нові навчальні дисципліни та дати змогу студентам інженерно-технічного факультету вивчати на практиці впровадження енергоменеджменту та енергоаудиту. Ще наш виш на власному прикладі довів, як можна стати ощадливішим у споживанні електроенергії. Проректор УжНУ з науково-педагогічної роботи Мирослава Лендзьел під час зустрічі в Ужгородському

пресклубі, коли йшлося про підсумки проекту, зазначила: «Ми провели енергоаудит трьох будівель університету. На підставі цього було прийнято рішення замінити енергетичне освітлення у двох корпусах — хімічного та біологічного факультетів. Також ми придбали обладнання для лабораторії, яку плануємо створити в інженерно-технічному підрозділі. Крім того, варто згадати й про сучасний тепловізор, інше навчальне обладнання, яке допоможе нашим студентам здобувати практичні навички у сфері енергоменеджменту та енергоаудиту».

Україна ратифікувала Паризьку угоду й приєдналася до зеленого європейського курсу, тож нині рухається в напрямку зменшення викидів. Перші кроки такого напрямку — саме енергозбереження та енергоефективність. Відрадно, що альма-матер активно долучається до відповідних процесів.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Професори УжНУ — у складі Науково-консультативної ради при голові Верховної Ради України

Розпорядження про Науково-консультативну раду при голові Верховної Ради України підписав голова ВРУ Руслан Стефанчук ще наприкінці 2021 року. Робота консультативно-дорадчого органу спрямована на те, аби за допомогою фахівців-науковців у сфері права готувати наукові висновки з питань діяльності Верховної Ради України. Долучитися до такої ради може спеціаліст, котрий здобув: науковий ступінь

доктора наук; доктора філософії (кандидата наук); адвокат чи суддя у відставці. Потішно, що наші ужнівці: Ярослав Лазур, декан юридичного факультету, та Михайло Савчин, директор Науково-дослідного інституту порівняльного публічного права та міжнародного права (обидва — доктори юридичних наук, професори), теж входять до цього складу.

Тетяна ЛЕСЮК,
«Погляд».

Магістр на замітку!

Охочим вступати до магістратури за спеціальностями галузей знань 05 «Соціальні та поведінкові науки», 06 «Журналістика», 07 «Управління та адміністрування», 08 «Право», 28 «Публічне управління та адміністрування», 29 «Міжнародні відносини» у 2022 році доведеться складати єдине фахове вступне випробування. Ділитиметься на дві частини: предметний тест і тест загальних навчальних компетентностей.

Абітурієнти, які мріють опанувати спеціальності 293 «Міжнародне право» та 081 «Право», писатимуть тест із права та міжнародного права, а також тест із загальних навчальних компетентностей. Тим, хто прагне торувати шлях за спеціальностями 292 «Міжнародні економічні відносини» та 051 «Економіка», необхідно скласти тест з економіки та міжнародної економіки й тест із загальних навчальних компетентностей.

Вступаючи за спеціальностями 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» та 051 «Політологія», доведеться пройти відповідне випробування з політології й міжнародних відносин, а також тест загальних навчальних компетентностей; а за спеціальностями 053 «Психологія», 054 «Соціологія» — тест із психології та соціології й тест із загальних навчальних компетентностей. Щоб опанувати спеціальність 075 «Маркетинг», 073 «Менеджмент» і 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність», необхідні тести з управління та адміністрування й із загальних навчальних компетентностей.

Майбутнім фахівцям з «Обліку і оподаткування» (071) та «Фінансів, банківської справи та страхування» (072) слід буде скласти тести з обліку та фінансів і тест із загальних навчальних компетентностей. Вступаючи до магістратури за спеціальностями 061 «Журналістика» та 281 «Публічне управління та адміністрування», доведеться пройти поріг на одному з пропонуваного пред-

метних тестів (на вибір абітурієнта) і також тест із загальних навчальних компетентностей.

Охочі навчатися за всіма іншими спеціальностями складатимуть єдиний вступний іспит з іноземної мови, який матиме формат зовнішнього незалежного оцінювання, та фахове вступне випробування (його проводитимуть у закладі освіти).

У 2022 р. вступники до магістратури зможуть подавати результати єдиного вступного іспиту з іноземної мови за 2020, 2021 або 2022 роки, а також результати єдиного фахового вступного випробування або фахового вступного випробування, отримані в 2022-ому.

Для складання ЄВІ/ЄФВВ реєстрація триватиме з 26 квітня до 17 травня 2022 р. (до 18:00). Основна сесія єдиного вступного іспиту — 22 червня. Тест загальної навчальної компетентності — 20 червня.

Дати проведення предметних тестів:

Економіка та міжнародна економіка — 24 червня.

Право та міжнародне право — 24 червня.

Облік і фінанси — 29 червня.

Політологія та міжнародні відносини — 29 червня.

Психологія та соціологія — 29 червня.

Управління та адміністрування — 1 липня.

Під час реєстрації можна обрати, який предметний тест вступник складатиме в основну, а який — у додаткову сесію, якщо вирішить скласти більше ніж один предметний тест і якщо такі випробування збігатимуться.

10 вересня відбудеться спеціально організована сесія ЄВІ для вступників, котрі зареєструвалися для участі в основній сесії ЄВІ, однак хочуть скласти іспит повторно або ж не встигли зареєструватися для участі в основній сесії.

26 липня розпочнеться реєстрація, триватиме до 4 серпня. Сесія відбудеться за кошти фізичних осіб.

**За інформацією
Приймальної комісії.**

Змінювати спеціальність, але не університет Пошук себе довжиною в 10 років...

Анна Трошина — бібліотечна й театральна фанатка. Навчається на факультеті іноземної філології, здобуває ступінь магістра. До того на бакалавраті пізнавала світ географії. І наслідуючи Магеллана, почала підкорювати нові вершини. Не зупинилася на одній професії, бо розуміла: любов до іноземних мов — сильніша.

«Мені трохи за 30. Сама з Ужгорода, але переїхала 10 років тому в село, за місто. Першу освіту здобула в УжНУ. І ось після довгої перерви «посягнула» на магістра. Інший заклад навіть не розглядала. Уже мала змогу переконатися в правильному виборі. Викладачі нашого вишу — кваліфіковані професіонали, які саморозвиваються, крокують у ногу із часом. Пригадую випадок. На першій парі мала проблеми з приєднанням до заняття. Не розуміла, як працює онлайнплатформа. Викладачка, котра мене не знала й не бачила, усе докладно пояснила. Усвідомлюю: не кожен зробив би так на її місці. Удячна, що педагогиня виявила надзвичайну підтримку й турботу», — розповідає Анна.

Мабуть, вас також цікавить, як це: бути студентом 10 років тому й нині? Із сучасними технологіями немає жодних бар'єрів у спілкуванні ні з викладачами, ні з одногрупниками.

Навіть за дистанційних умов зберігається теплота в комунікації, за словами співрозмовниці. А.Трошина наголошує: її група дружна. За потреби всі легко обмінюються інформацією, підтримують одне одного. «Звичайно, у 20 років освіту здобувати легше, оскільки сповна віддаєшся навчанню. Після 30-и — сім'я, побут. Навіть думала на першій сесії здатися через брак часу та неспроможність швидко опанувати нову інформацію. Мабуть, підтримка й наполегливість, бажання дійти до мети не дозволили опустити рук. Інші кажуть: «Навчайтеся, коли немає дітей, або коли вони вже самостійні чи дорослі». Переконала: це — міф», — зазначила Анна.

Не перший рік навчання триває дистанційно. Однак нашій героїні довелося вперше здобувати знання саме так. Не в звичних аудиторіях, безпосередньо комунікуючи з викладачем, а перед монітором. На думку студентки, найбіль-

ша перевага пар онлайн — те, що не потрібно витрачати час і гроші на доїзди до навчального закладу, особливо якщо живеш за містом. А ще це — просто знахідка для інтровертів, яким комфортно перебувати вдома. Єдиний недолік — проблеми зі зв'язком. На щастя, у співрозмовниці такий довід був лише раз.

Чи змінилися студенти за 10 років? «Завжди є ті, хто відбуває навчання й не виявляє жодної зацікавленості, і ті, котрі співпрацюють на парах. Уже в кого які пріоритети! Знаючи, скільки часу, зусиль та енергії викладач витрачає, просто зневажливо не відвідувати заняття», — зазначає магістрантка.

До слова, професійність наставника запалоє в молоді той вогник, що згодом палає ватрою професійної жаги. Так було й із Анною. Правильний приклад надихнув на бажання працювати з дітьми. Бачить себе саме в учительській стихії. Адже діти — наче ґрунт, найкраще поглинають знання; головне — правильно подати.

Ще одним із факторів вибору майбутньої професії стало перебування в селі, безпосереднє спілкування з дітьми молодшого та шкільного віку. Анна наголошує: «Рівень надання освітніх послуг у сільській місцевості дуже відрізняється від міських реалій. Це необхідно змінювати. Малеча потребує спілкування, а не «сухого» виконання вправ. Хочу ще порадити: якщо помічаєте, що вигоріли, професія не приносить задоволення — необхідно змінювати рід діяльності. Магістратура, зокрема, і на іншому факультеті, стає початком нового».

Не лякайтеся змін! Важливо знайти себе, нехай на це й знадобиться трохи більше часу. Необхідно займатися тим, що справді приносить задоволення! **Тетяна ЛЕСЮК,**
«Погляд».

«...ті, хто завжди поруч»

В УжНУ триває фотовиставка

Крім своїх імен, у них ще є одне — спільне для представників цієї сфери — Самовідданість. Медичні працівники завжди залишаються на варті нашого життя. Аби висловити їм удячність, Всесвітня організація охорони здоров'я визначила 2021-ий Міжнародним роком медико-санітарних і соціальних працівників. У різних містах

України, а також на онлайнплатформах міжнародних організацій, дипломатичних установ майже синхронно розгорнули тематичну виставку, назву якої винесено в заголовок. Це — 12 історій вітчизняних медпрацівників про їхній досвід, виклики та досягнення. Ініціатори — Бюро ВООЗ в Україні та МОЗ.

Ректор Володимир Смо-

ланка зауважив: «Експозиція має величезне соціальне значення, на мій погляд. Укотре привертає увагу до важливості професії медиків, котрі дбають про наше здоров'я. Особливо це відчутно впродовж останніх двох років. Для рідного вишу виставка по-своєму вагома. На п'яти факультетах нині готуємо близько трьох тисяч фахівців для потреб медичної галузі».

Експозиція починається з мініатюр фото, викладених у формі серця, відтак на більшому форматі запропоновано розповіді про кожного з лікарів. Виставка — змога переосмислити роль медпрацівників. І зробити їхнє життя кращим. На цьому акцентували міський голова Ужгорода Богдан Андрійв та заступник голови Закарпатської ОДА Петро Добромільський, які завітали на відкриття. Ознайомитися з «тими, хто завжди поруч», можна у фое ректорату до кінця лютого.

Мирослава ГАРАЗДІЙ, «Погляд».

Премія імені Михайла Лучкая — і в представника альма-матер

Рік почався колядуванням, підбиттям підсумків попереднього та отриманням нагород. Зокрема, за популяризацію духовної тематики. Таке поєднання урочистого й аналітичного в резиденції Мукачівської греко-католицької єпархії — традиційне.

Раз на два роки вручають премію імені Михайла Лучкая. Її чергують із премією імені Йосипа Терелі. Цьогоріч відзначили кілька кращих книж-

кових видань. Із-поміж лауреатів — і заслужений журналіст України, директор Інформаційно-видавничого центру УжНУ Василь Ільницький за працю «Публіцистика українського фронтиру». Серед публікацій є й присвячені Мукачівській греко-католицькій єпархії. «До прикладу, інтерв'ю з єпископами. Зокрема, із нинішнім Нілом Луцаком, із попереднім Міланом Шашіком, котрий уже спочив у Бозі. Найскладнішою

психологічно була публікація, присвячена єпископу Мілану. Ідеться про огляд його діяльності на посаді адміністратора єпархії, його смерть», — мовив автор відзначеного видання.

Загалом слід визнати: у краї вистачає книжкових видань на духовну тематику; ба більше, їх пишуть за канонами відданості та зацікавленості, яка неодмінно повертається згодом і від читачів. Мирослава ГАРАЗДІЙ, «Погляд».

Молоді вчені опинилися в переліку переможців конкурсу проєктів наукових робіт-2022!

В останні дні 2021 р. Міністерство освіти і науки України затвердило фінансування 34 наукових проєктів, один із яких належить колективі ужнівців. Торік кількість робіт була меншою — 27, а фінансування сягало 9 млн 635 тис. грн. Тепер ідеться про 18 млн 120 тис. грн.

Тема задуму, який посів 11 місце, — «Екологічно безпечні Ag-провідні твер-

ді електроліти для новітніх систем накопичення енергії». Куратором групи молодих учених став Михайло Філеп. Разом із ним також працювали: Артем Погодін, Віктор Студеняк, Антоніна Малініна, Богдана Лопушанська, Ірина Шендер і Тетяна Бабука. Проєкт скерований на розв'язання значних енергетичних та матеріалознавчих питань, утворення екологічно без-

печних та ефективних Ag+провідних твердих електролітів як робочих елементів твердотільних джерел енергії для сучасних систем здобуття енергії.

Вітаємо авторів дослідницького проєкту й бажаємо успішної та якомога швидшої реалізації ініціативи!

Михайло КОШТУРА, студент відділення журналістики.

Осягнути потаємне в собі...

Останні дні старого року потішили приємною подією: я одержав зі Львова авторські примірники книжки «Заручники душі», яку перекладав, відомої сучасної французької письменниці Жанни Бенамер. Видання побачило світ в одному з кращих видавництв України — Видавництві Старого Лева.

Ідея перекладу належить мені. Якось мандрував французькою мережею й натрапив на сайт книжкового видавництва «Actes Sud» (місто Арль), де ознайомився з анотацією. Здалося тоді: варто донести її до українського читача. Ідеться про перший (сподіваюся, не останній) твір відомої письменниці, який вийшов у перекладі українською; і радію, що я доклав до цього зусиль.

Ж.Бенамер (Jeanne Benamer) народилася 12 липня 1952 р. в Алжирі. Її батько — алжирець, мати — італійка. Під час Алжирської війни родина перебралася до французького міста Ля Рошель. Жанна в дитинстві спілкувалася рідною мовою батька — арабською, а французькою — у школі. Писати почала дуже рано: вірші, оповідання, казки, згодом п'єси. Навчалася у Вищому театральному училищі драматичного мистецтва, на філологічному факультеті університету в Пуатьє, де слухала курси філософії та історії мистецтва. Після закінчення вищих студій викладала в середніх школах краю, а в 2000 році постанова сповна присвятити себе літературній праці.

Перший вагомий літературний успіх — премія ЮНІСЕФ — прийшов у 2001-ому після появи «Дуреп» («Les Demeurées»). Інший твір — «Мити тіні» («Laver les ombres») — був удостоєний премії Центру книги Пуату-Шарант. У 2013 р. роман «Профани» («Profanes») нагороджено гран-прі RTL-Lire.

Історія «Заручників душі» («Otages intimes») вражає. До речі, у 2016 році нагороджена літературною премією Жакі-Букен. Розповідь окреслює шляхи до істинної свободи — її вдається знайти, лише осягнувши потаємне в собі.

Етьєн, репортер-фотограф, має складний, драматичний період життя. Під час одного з відряджень в охоплену війною країну Близького Сходу опиняється в полоні бойовиків-фундаменталістів і довго перебуває в одиночному ув'язненні. Коли нарешті його звільняють, постає проблема — як повернутися до нормального життя? Приїжджає до рідного села, де минуло дитинство, до втомленої безнастанним очікуванням матері, котра виросила сина без батька. Морально підтримують Етьєна найближчі друзі — Енцо та Жофранка, адвокатка, яка працює в Гаазі в

правозахисній організації.

Попри любов і дружнє ставлення близьких, Етьєну не вдається повністю відновитися від жахів пережитого, він усе ще почуввається заручником. І не лише, так би мовити, «фізичним» (викрадачі полонили його як товар для обміну чи для продажу), а й «заручником душі», бо вважає: не належить собі, не відчуває того життя, що було до полону.

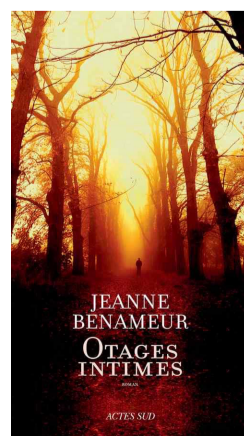
Яка ж частка заручника в кожному з нас? Ми є заручниками «кого» чи «чого»? Ці питання Ж.Бенамер ставить у своєму романі. Письменниця досліджує тему особистого простору душі, а він є продовженням фізичного тіла: «Тобі здається, що ти знайшов душевний спокій, але насправді ти помилився, бо життя дуже винахідливе, воно знову й знову порушує твій спокій».

«Заручники душі», як на мене, — поліфонічний твір. Творцем цього літературного жанру є Федір Достоєвський, а головна особливість — відсутність домінування авторського погляду на світ та рівноправність героїв, кожен із котрих має право дати світові власну оцінку. І справді, у романі Ж.Бенамер різні теми віддаються, переплітаються, об'єднуються: дружба, кохання, любов до життя, до музики, стосунки матері й сина, дружини та чоловіка, жінки й коханого, смерть, варварство, жорстокість, співчуття до страждених, нещасних, вічний пошук сенсу життя, гуманність тощо.

Плекаю надію: книжка сподобається українському читачеві. Зокрема, і тому, що порушена тема, близька нам, особливо учасникам бойових дій на Сході держави, які потрапили в полон до путінських найманців, де зазнали фізичних і моральних знущань. Після полону вони, мов і герой роману Етьєн, намагаються налагодити життя, відволіктися від хворобливих нав'язливих спогадів.

Персонаж Ж.Бенамер самотужки намагається привести до ладу свій психічний стан: мандрує лісом, де все йому знайоме, займається музикуванням, намагається, щоб енергія й увага не зосереджувалися на травматичних подіях, які довелося пережити. Проте позбутися стресових порушень, перестати бути «заручником душі» герою довго не вдається. Етьєн постійно повертається до тих ситуацій, відчуває навіть провину за свої дії: що мав зробити, аби з ним цього не сталося; що вчинив не так... Урешті-решт, любов і надія розчищають завали в його душі, і осягнувши потаємне в собі, Етьєн знаходить шлях до істинної свободи.

Напоследок висловлюю щиру вдячність за сприяння в оприлюдненні пропонованої моєї

перекладацької праці Французькому інституту в Україні, Програмі «Скорода» Посольства Франції в Україні, пані Олені Саїній, кураторці цієї Програми. **Віктор МОТРУК**, доцент кафедри полікультурної освіти та перекладу.

Ганнуса Твердохліб: «Відділення журналістики – найкраще, що може статися зі студентами, котрі люблять пригоди, емоції, враження...»

Надзвичайна розмова з нашою випускницею й колегою, котра нині проживає в США

Ми давно не бачилися. Той випадок, коли можеш не зустрічатися роками, але відчуваєш свою людину. Колись із захопленням зачитувалася її дуже щирими інтерв'ю із серії «Ранкова кавка з...». Сьогодні так само уважно вбираєш емоції та факти з авторського блогу про власне життя в США у фейсбуці. І це, повірте, вражаючі щоденні спостереження професійної талановитої журналістки, яка живе в серці Ганни й бачить цікаве в буденному. Знайомтеся: Ганна Твердохліб. Наша Ганнуса. Ми розговорилися в онлайн. Подаю лише фрагмент того, що можна відкривати в цій глибокій мегакрутій співрозмовниці.

Кілька слів про Ганнусю. Випускниця спеціальності «Журналістика», викладачка кафедри журналістики УжНУ, координаторка Ужгородського пресклубу, головна редакторка сайту «Zaholovok.com.ua», працювала в пресслужбі УжНУ. Сьогодні Ганна живе, навчається й працює в США, час від часу подає матеріали в пресу, активно співпрацює з українською діаспорою.

– Ганнусю, як так сталося, що Ви виїхали з України?

– Спочатку вирушила до Чехії, де працювала з відео в міжнародній компанії. Мені дуже хотілося спробувати, як це виглядає – працювати в іноземному колективі, жити в Празі, яка мені завжди дуже подобалася. Хотілося просто більше відчути, пізнати нове. Потім з'явилася нагода поїхати до США, і я вирішила спробувати й це. Щоб опанувати англійську, дати своїй дитині досвід навчання в іноземній школі, а також щоб здобути нову освіту. Мене цікавить медицина, ще більше – сфера природних полів і грудного вигодовування, тому вирішила вчити цю справу, поки я в США. Журналістика не минає безслідно, тому зараз моя віддушнина – невеликі публікації у своєму фейсбуці. Але мене дуже драйвить і нова професія, навчання в коледжі, можливість спостерігати незвичний стиль життя чергової країни.

– Чи можете сказати, що журналістика – це назавжди?

– Журналістика – дуже «круто» і на декілька років (мене – на 15) затягує з головою. Навчання було найкращим із можливих;

жодного разу не пошкодувала, бо ніколи не ставало нудно. Завжди багато поїздок, тренінгів, найцікавіші люди довкола, життя вирує, як не вирує в жодній іншій спеціальності, мабуть. Але потім, через 15 років стажу (а нинішні теорії розвитку світу кажуть, що професію будемо міняти й частіше в майбутньому) з'явилася потреба або зануритися в якусь сферу професійніше, ніж журналіст-новинар, або взагалі змінювати чи то сферу, чи то посаду. Кар'єрне зростання як таке мене ніколи не цікавило, я більше схилилася до нової професії й потім, можливо, до поєднання її із журналістським заняттям. Точно знаю, що досвід і навички, які здобуваєш у медіасфері, ніколи не зайві. Якби хтось пропонував змінити мій вибір при вступі до університету в далекому 2001-ому – ніколи не погодилася б. Це освіта, яку варто мати. Незабутня й життєва пригода. Її було б шкода не прожити.

– З огляду на те, що доля Вас закинула в далекий краї, хочу спитати: чи справді світ став «глобальним селом», як заповідав Маршалл Маклуен?

– Коли вперше почула цю фразу, світ уже був справді тим глобальним селом. Як кроманьйонець, котрий пам'ятає життя без Інтернету, я точно знаю, що це незворотні «до» і «після». А

переїзди між країнами (США – моя 26-а, здається) принесли мені дивне відчуття: наш світ, який колись здавався таким великим, насправді – зовсім малий. Я все ще сподіваюся: це якесь оманливе відчуття. Принаймні життя нам не вистачить, щоб пожити всюди. Але побачити більшість країн світу – цілком можливо.

– Журналістика сьогодні змінилася. Онлайнмедіа поглинають традиційні, блогосфера приходить на зміну звичним публікаціям... Як думаєте, блогери переможуть журналістів у цьому русі?

– Мені очевидний факт того, що це дві дуже різні професії. Тому – ні, не переможуть. Але хто матиме більші аудиторії – окреме питання. Є безліч цікавених блогерів у США, є офіційні сторінки президента та інших інституцій в інстаграмах, але, приїхавши сюди, я оформила передплату на дві місцеві газети. Ти розумієш, урешті, що або особисто платиш редакціям і читаєш усебічну інформацію, або авторам платиш хтось інший, а ти читаєш, що замовлено висвітлити. Не живу ліюзіями: газети – цілком незалежний майданчик, але, передплачуючи, наприклад, «Нью-Йорк Таймс», маю доступ до різних поглядів. То

найцінніше. І саме за це (а ще – за правду, в ідеалі) ми всі цінуємо журналістику й журналістів.

– Цікаві теми для медіа в США – вони які?

– Та сама тенденція, що всюди – популярним є вражаюче, «клікбейтне», останнім часом – тривожне. Воднораз мені дуже подобається набір тем у газетах – кожен другу-третю публікацію хочеться «репостнути». Щодня – цікаві теми, цікаве висвітлення. Мені не дуже подобається (але це тільки моє враження!) засилля репортажних фактів – статті про аномальну спеку, де хтось обов'язково «втирає піт із чола», а в статті про вакцинацію дітей – якесь маля на ім'я Джек «гірко плаче в куточку для ін'єкцій». Я більше люблю конкретні факти та цитати експертів. Але, очевидно, американського читача розважає більше емоційний стиль матеріалів, подробиці із життя інших людей.

– Що найбільше шокує українку в США?

– Я потрапила сюди в дуже дражливий час, у розпал пандемії. Мене вразило, наскільки люди тут схильні чітко й злагоджено виконувати правила. Здивувала жорстка дисципліна в школах. Чомусь думала, що це вільнолюбніша країна. Я взагалі мало знала про США, тому багато шокувало. Мені дуже

подобається навчання тут. Водночас, повторюся, я дуже рада: першою освітою стала журналістика, а першим університетом – УжНУ.

– Які життєві вміння, знання Вам найбільше дало навчання за спеціальністю «Журналістика»?

– По-перше, це загалом сучасні 5 років. І просто окрема життєва віха. Я знаю, що будь-де інде такого інтенсивного життя не було б. Відділення журналістики – найкраще, що може статися зі студентами, котрі люблять пригоди, емоції, враження. Професія подарувала мені неймовірний досвід, людей, а це – найбільший скарб – знайомства, інформація, багато відчинених дверей (і ще більше запитань та водночас наснага шукати на них відповіді). В УжНУ мені пощастило з викладачами та з нашими гостями, які регулярно приїжджали на відділення. Хочу подякувати кафедрі журналістики за все те, що зробило мене не тільки журналісткою, а й людиною зі справді цікавим життям. Як американці полюбують казати – enjoy your life! Це має великий сенс для мене, бо життя варто не проживати, а жити з насолодою від процесу.

Олеся БАРЧАН,
доцентка
кафедри журналістики.

Досвід від професіоналів

Випускників нашого вишу

Невідомою частиною повноцінного студентського життя є зустрічі з професіоналами своєї справи. В умовах дистанційного навчання на різних факультетах альма-матер улаштовують онлайнзібрання.

Так, магістранти факультету туризму та міжнародних комунікацій (спеціальність «Державне управління туристичною галуззю») поспілкувалися з успішними випускницями Ужгородського національного університету. Мова про начальницю відділу маркетингу туристичної діяльності Управління туризму

та курортів Закарпатської ОДА Іванну Попенку й керівницю відділу грантової роботи Ужгородської міської ради Мирославу Іванчик.

Модерувала старша викладачка кафедри туризму Руслана Кривенкова. Під час відеоконференції учасники ознайомилися з регіональною стратегією розвитку туризму Закарпатської області на період 2021–2027 років, а також із проектами, які край реалізує спільно з Норвегією та Румунією.

Підготувала Ольга БРАЙЛЯН за інформацією факультету туризму та МК.

Ужнівці усували кібератаки

Перший навчальний турнір із кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури «Grid NetWars» не обійшовся без відповідних фахівців із нашого вишу. Захід відбувся в межах USAID Cybersecurity Activity з ініціативи Національного координаційного центру кібербезпеки (НКЦ) при Раді національної безпеки і оборони України. Учасники – представники державних і приватних структур, здобувачі фаху.

Честь УжНУ захищали п'ятеро студентів та аспірантів, котрі опановують відповідну спеціальність. 49 колективів відбивали імітовані атаки, визнаючи уражені комп'ютери,

хакерів та захищаючи інформацію. Ужнівці в командному заліку здобули 18 місце.

За словами керівника управління забезпечення діяльності НКЦК профільної служби Апарату РНБО Сергія Прокопенка, «Grid NetWars» у режимі реального часу дозволяє опанувати передовий досвід у сфері ідентифікації та протидії кібератакам на критичну

інфраструктуру України. І це неабияк актуально, зважаючи на гібридну війну з Росією.
Ольга БРАЙЛЯН,
магістерка журналістики.

Новорічна казка-оповідь про неноворічні двері, за якими... справжнє диво!

23-ій річниці «Погляду» присвячується...

424 – магічне число. Під цими цифрами криється новий дім Погляднусі на мінігорі Філоговиця, яка до того жила в підземеллі... Будь-які збіги з реальними фактами – просто збіги (або ж ні!)

В одному царстві Ужнівство, яке розташоване на горі Бамовиця, давним давно жила маленька редакція. Звали її Погляднуса. Була ще зовсім юною, коли отримала оселю на нульовому поверсі ужнівських володінь. Розташували в підземеллі не за ліхвічки чи потайні промисли. Навпаки, крихітка робила добро: розкривала таланти жителів царства, інформувала про тамтешні головні події. Робила все, аби утримувати баланс журналістських стандартів. І тільки в такій камерній атмосфері зовсім юна ставала на ноги, піднімалася до вищої ланки. Незважаючи на всі обставини. Боролася з темною силою Світлоперадою та Дошезатопом. Ніякі негаразди не здавалися перепоню. Бо ж місія – світла!

Обороною для Погляднусі завжди були... двері. Ну такі вже лицарські, надійні, таємничі, із власними історіями. Не одне покоління ужнівчан має власні перипетії-спогади із входом до маленької редакції. Двері захищали все те, чим дорожила Погляднуса. А пам'ятаєте, який грізний вигляд мала громіздка решітка з колодицею? І не одні двері, аж двоє. Надійнішого захисту й не придумати! Не тільки кількість замків та колодиць вражала. Ті легендарні двері

справді були таємничими. Своєрідна Нарнія, тільки не кіношна, а своя, ужнівчанська. Щоб потрапити в гості до редакції – доводилося проходити справжнє випробування. Слабким там не знаходилося місця (спробуйте ще відчинити!), і тим, хто боїться темряви, – теж. Доки відмикав одні двері, перш ніж добратися до інших, – проходив справжнє нечистилище. Бо ж опинявся в темному маленькому просторі, і мимоволі межі стиралися, ти ж наче потрапив до іншої країни. У тому місці, доки шукав клямку до чергових дверей, був час задуматися над життям, згадати й устигнути забути, чому, власне, прямуєш у гості; поміркувати, чи став би сам у двобій зі Світлоперадою, якби долучився до робочого процесу.

Справді вам кажу... Одного разу так захопилася всіма процедурами (аби не потрапляти в оте нечистилище, яке дуже дезорієнтувало), придумала свою систему. Необхідно було привідкрити двоє дверей одночасно, точніше виходило це почергово з різницею в якусь мілісекунду. І так поринула в схему, що коли виходила від Погляднусі, головному керманічу редакції замість «до побачення» видала: «На добраніч». Ох і довелося пекти раків... Тут своєрідне нечистилище й стало в пригоді. Був час опанувати емоції та зрозуміти, що пішло не так.

Час минав, і наша Погляднуса виростила. Тому переїхала на мінігору Філоговиця. Отримала власне приміщення: просторе,

світле... Так розпочався в її житті новий етап. Але незмінним залишилося те, що редакцію, як і раніше, потрібно було оберігати. На зміну легендарним дверям-охоронцям прийшли нові. Не менш легендарні. Такі ж грізні, із надійною системою. Про них ходять легенди, жарти, чутки. Наганяють страх та змушують поважати. Страх на собі відчувають жителі-студенти, котрі, затамувавши подих і витративши декілька секунд на те, щоб зібратися духом, бо мають за цими дверима складати іспит, збираються постукають.

Жарти, бо ж у нашій Погляднусі не зберігають славнозвісні Яйця Фаберже, немає коштовної Мони Лізи чи примірника «Повісті минулих літ». Чому ж тоді такі величезні броньовані двері, що зачиняються на два замки?! Сподіваюся, ви не думаєте теж так поверхово.

Редакція – майстерня газетного слова. Цінність її важко переоцінити (і це не тавтологія!), а робочий комп'ютер уже надто цінний, і зараз не про його вартість. Тільки уявіть: у ньому зберігаються архіви матеріалів, фото за майже всі випуски (а це понад 120 номерів лише з 2010 року; часопис виходить із 1999, решту доплюсуйте самі). «Пдф»- та «індизайн»-варіанти теж там. Крім цього, комп'ютер – утілення магічного верстата Гуттенберга, тільки на сучасний лад. Він єдиний і неповторний інструмент, завдяки якому народжуються щомісяця нові номери. Безперечно, цінний – у

нас до нього така повага, що доки колега дає життя матеріалу в колонках «індизайну», інший навіть не думає приступати до наступного процесу. А пильно стежить... Навмисно це чи через вимушені обставини (нагадує: комп'ютер один і неповторний!) – вирішуйте самі.

Є ще один цікавий процес. Двері редакції настільки магнетичні, що не вдається їх полишити з першого разу. Головний керманіч опікується Погляднусею справді по-батьківськи. Перш ніж покинути володіння газетного царства – здійснює ось таку процедуру: перевіряє, чи вимкнули все обладнання з розеток (а ви слухайте та запам'ятайте правила техніки безпеки в приміщеннях!), чи зачинені вікна (бо ж раптом хтось впускатиме свіжі подихи вітру; тоді шторам буде непереливки!), і обов'язково: чи замкнули вхідну фортецю двома ключами! Знову історія не про слабких... Знали б ви, яких зусиль необхідно докласти, аби побороти отой нижній замок, і... ніколи,

ніколи(!)... не відволікайтеся на розмови під час цього ритуалу. Адже доведеться повертатися, щоб потиснути руку «ручці» та впевнитися: ніякі вражі сили, друзі, знайомі туди не потраплять без відомо! Якщо ж раптом проходите біля «дому» № 424, гляньте, чи замкнуті двері... А то досі точать сумніви...

Ось і кінець цієї казки, але не кінець історії вже дорослої Погляднусі, яка впевнено пише нову главу, що назавжди закарбується чорними літерами на яскравих сторінках часопису!

Тетяна ЛЕСЮК,
«Погляд».

Кращі видання-2020 із новою номінацією

Сімнадцять видань науковці вишу подали на розгляд щорічного конкурсу «Кращий підручник або навчальний посібник». Наприкінці 2021-ого обрали найліпші книжки за попередній рік.

Серед природничої тематики першість здобув посібник «Сучасні аспекти діагностики та лікування розповсюджених синдромів у пульмонології» (М.Рішко, Я.Лазур, М.Александрова, Н.Вантюх, О.Устич). Друге місце в Ю.Жигуца із навчально-методичним комплексом «Матеріалознавство» у трьох частинах: «Інструментальні матеріали», «Спеціальні леговані сталі та сплави», «Загальні основи матеріалознавства та

термічної обробки» і «Збірник лабораторних робіт з матеріалознавства»; С.Вапнічний, О.Міца, С.Оришич із матеріалами лекцій, умовами та розборами задач Літньої школи з програмування за 2017–2019 роки. Третю сходинку розділили видання: «Learning Guide з пропедевтики ортопедичної стоматології» (Є.Костенко, С.Костенко, М.Стецик, М.Гончарук-Хомин, І.Пирчак, І.Пензелік; «Інженерна екологія (для студентів технічних спеціальностей)». Видання 3-є, випр. і доп. Збірник задач та тестів з інженерної екології (для студентів технічних спеціальностей)» (Ю.Жигуца, В.Цигика); «Основи метрології та стандартизації. Цикл

лекційних і практичних задач» (В.Жихарев, Р.Павлишин).

На першій сходинці з-поміж гуманітарних видань – «Порівняльне конституційне право» М.Савчина. «Срібло» здобули «Релігійний чинник у міжнародних відносинах: навчальний посібник» (М.Палінчак, Р.Кухарчик, Д.Стебляк, В.Пупена), «Макроекономіка: теорія і практикум» (В.Шинкар, С.П'ясецька-Устич). «Бронза» у «Англійської мови для медичних цілей: будова та основні системи людського тіла (навчальні матеріали та активна лексика): навчальний посібник із дисципліни «Іноземна мова (за професійним спрямуванням)» для англомовних

іноземних студентів медичних спеціальностей ЗВО» Т.Вайнагій; «Дієслово в мовленнєвій комунікації: практичний курс української мови для іноземних студентів-медиків» Т.Лях.

Призерами серед електронних видань стали «Презентація навчальних матеріалів. Збірник статей: електронний ресурс (В.Нелюбов, О.Куруца) та «Practical Course of Ukrainian Language for Foreign Medical Students: Grammar, Speech, Practice»: електронний навчальний посібник (Т.Лях).

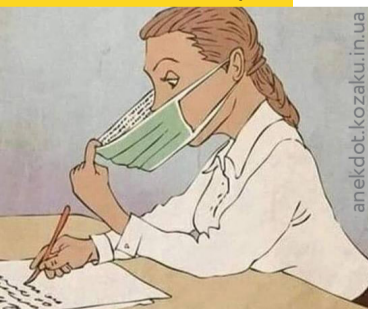
За участь також відзначили таких авторів, як: С.Туриця, В.Петров, В.Смоланка, В.Товт, Л.Джуган, В.Сусла, Н.Семаль, Н.Степчук.

Нововведенням конкурсу є номінація «Кращі підручники або навчальні посібники, опубліковані в закордонних виданнях офіційними мовами Європейського Союзу». Тут відзнаку отримав німецькомовний «Einführung in das ukrainische Recht (вступ до українського права)» Б.Візера, Я.Лазура, О.Білаша.

Науковці УжНУ своєю працею та надбаннями прославляють рідний виш як у вітчизняному науковому дискурсі, так і у світовому. Тим часом подібні конкурси додають мотивації. Тож нехай у році, який зустріли, буде ще більше ідей та енергії для нових звершень!

Ольга БРАЙЛЯН,
магістерка журналістики.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

АНЕКДОТИ

Коли тобі бабуся каже: «Я борщ налила, сметани сама собі покладеш», це – пастка. Там немає місця для сметани.

– Слухай, пропоную познайомитися...
– Ні.
– Чому?
– Бо ти в спортивних штанах.
– Ну й що? І тобі купимо...

Пошук грибів виховує терпіння, наполегливість і вміння програвати.

Хто знає, чому зайчик більше не передає нічого? Колись передавав цукерочки, фрукти, горішки, ще всякі там смаколики. Скільки років живуть зайці?

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням: uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues. А з найважливішими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці газети в соціальній мережі «Фейсбук»: www.facebook.com/uzhnu.poglyad.

КРАЩИЙ МАТЕРІАЛ

Кращим матеріалом «Погляду» в #12 (253) редакція визнала публікацію Цікава Крістіна Товт: «Я була в університеті ще... до свого народження!» Мирослави Гараздій.

Найрейтинговіший матеріал за кількістю переглядів у фейсбуку – ця ж публікація. Вітаємо авторку!

ПОГЛЯД

Орган вченої ради Ужгородського національного університету. Замовлення № 2231. Ціна – безкоштовно. Виходить щомісяця. Номер підписано до друку 25.01.22. Засновник і видавець – ДВНЗ «Ужгородський національний університет». 88003, м. Ужгород, вул. Підгірна, 46. Номер надруковано у видавництві «А-Прінт»; 46010, м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. Тел.: (352) 52-27-37, 067-350-17-94. Наклад – 1000 примірників. Формат А3, 2 ум. друк. арк. Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008. Відповідальність за зміст публікацій покладається на авторів. Відповідальний за випуск номера: В.Ю.Тарасюк.

Головний редактор:
В.Ю.ТАРАСЮК.

Художній редактор, кореспондент:
Т.М.ЛЕСЮК.

Коректор:
М.Б.ГАРАЗДІЙ.

Адреса редакції: 88016, м. Ужгород,
вул. Університетська, 14 (ауд. 424).

Поштова скринька:
poglyad@uzhnu.edu.ua

Телефон редакції:
067-880-85-71.